

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΕΟΛΟΓΙΚΟΝ ΔΙΑΛΟΓΟΝ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΣΕ

Ὡς γνωστόν, τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων μετέχει εἰς τόν θεολογικόν διάλογον μετά τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας ὡς καί αἱ λοιπαί Ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι.

Ἐν ὄψει τῆς συγκλήσεως τῆς Ὀλομελείας τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Θεολογικοῦ Διαλόγου τούτου ἀπό 16^{ης} ἕως 23^{ης} τρέχοντος μηνός Ὀκτωβρίου εἰς Πάφον τῆς Κύπρου, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προσεκάλεσεν εἰς τό Πατριαρχεῖον τόν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ εἰς τόν διάλογον τοῦτον, ὁμότιμον καθηγητήν τῆς θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Γεώργιον Γαλίτην, ὁ ὁποῖος ἀφ' ἑνός μὲν ἐνημέρωσεν Αὐτόν ἐπί τῆς ἄχρι τοῦδε πορείας τοῦ διαλόγου καί κυρίως ἐπί τοῦ κειμένου τῆς Ραβέννης, ἀφ' ἑτέρου δέ ἔλαβε παρ' Αὐτοῦ ὁδηγίας διὰ τήν συνέχισιν τούτου.

Ἀξιοσημεῖωτοι θέσεις τῶν ὁδηγιῶν τούτων εἶναι ὅτι τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, συνεπές πρός τήν καθ' ἑκάστην ἀναπεμπομένην προσευχήν τῆς Ἐκκλησίας «ὑπέρ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως», δέν ἀπομονώνεται, δέν ἀποκλείει ἑαυτό ἀπό τῆς πλήρους συνεργασίας καί κοινωνίας μετά τῶν ὁμοδόξων ἀδελφῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν οὔτε ἀπό τῶν θεολογικῶν διαλόγων μετά τῶν ἑτεροδόξων χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπεφασίσθησαν πανορθοδόξως, ἡ συνέχισις δέ αὐτῶν ἐπεκυρώθη ὑπό Προσυνοδικῶν Διασκέψεων καί ὑπό τῆς προσφάτως κατά τό παρελθόν ἔτος εἰς Φανάριον συνελθούσης Συνάξεως τῶν Προκαθημένων τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ὑπό τήν Προεδρείαν τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου. Τό Πατριαρχεῖον θεωρεῖ ὑποχρέωσιν αὐτοῦ τόν διάλογον τοῦτον πρός ἄρσιν τῶν προκαταλήψεων, τοῦ φανατισμοῦ καί τῆς ἀποξενώσεως, θεραπείαν τῶν πληγῶν τοῦ παρελθόντος καί προσέγγισιν καί βαθυτέραν γνῶσιν τῆς ἀληθείας ὑπό τῶν Ἐκκλησιῶν, μετά τῶν ὁποίων διαλέγεται καί πρός ἐξομάλυνσιν τῆς ὁδοῦ διὰ τήν ποθητήν ἔνωσιν, πρός τήν ὁποίαν ἡ ὁδός εἶναι εἰσέτι μακροτάτη καί μετά πολλῶν ἐμποδίων. Ἡ ἔνωσις αὕτη τῶν Ἐκκλησιῶν καί τό ἐπιστέγασμα αὐτῆς, τό κοινόν ποτήριον, προϋποθέτει τήν ἐνότητα τῆς πίστεως κατά τό πρότυπον τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἡ ὁποία θά ἔλθῃ, ὅταν ὁ φωτισμός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος γίνῃ δεκτός ὑπό πάντων εἰς τήν πληρότητα Αὐτοῦ.

Ἐπί τῆς ὡς ἄνω ταύτας προϋποθέσεις, τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων μετέχει εἰς τόν θεολογικόν διάλογον μετά τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας καί τῶν ἄλλων χριστιανικῶν Ὁμολογιῶν, τῶν δεχομένων τό Σύμβολον τῆς Πίστεως τῆς ἐν Νικαίᾳ 1^{ης} Οἰκουμενικῆς Συνόδου, καί εἶναι καί μέλος τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν.

Το ἔργον τοῦτο τελεῖ τό Πατριαρχεῖον στοιχοῦν ἀπολύτως εἰς τās ἀρχάς καί τούς ὅρους τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως καί τῆς παραδόσεως ἡμῶν καί προβάλλον αὐτάς εἰς τούς χριστιανούς τῶν Ὁμολογιῶν μετά τῶν ὁποίων συνδιαλέγεται.

Ἐν κατακλείδι, τό Πατριαρχεῖον σημειώνει ὅτι τό ἔργον τοῦ διαλόγου δέν εἶναι

ἔργον ἰδικόν μας, ἀλλά τοῦ Θεοῦ. Εἰς τοῦτο ἐκάλεσεν ἡμᾶς ἡ χάρις Αὐτοῦ συνεργούς. Ἡ ἔνωσις θά ἐπέλθῃ, ὅταν ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἐπιπέσῃ εἰς ἔδαφος, τό ὁποῖον θά ἔχῃ καλλιεργηθῆ καί προετοιμασθῆ μέ τόν διάλογον τῆς ἀληθείας ἐν ἀγάπῃ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_0_placeholder